



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 473/2026**  
**22.04.2026. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Матије Милошевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К-465/25 од 11.12.2025. године и Кв-233/26 од 18.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2026. године, једногласно, донео је

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Матије Милошевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К-465/25 од 11.12.2025. године и Кв-233/26 од 18.03.2026. године.

## **Образложење**

Решењем Основног суда у Крагујевцу К-465/25 од 11.12.2025. године одбијен је захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету К-465/25, као неоснован.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв-233/26 од 18.03.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу К-465/25 од 11.12.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Матија Милошевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке

(члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без прецизирања законског разлога за подношење прописаног одредбом члана 485. став 4. ЗКП, али из образложења истог произилази да га суштински подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП. Ово стога што у захтеву наводи да је правноснажним одлукама повређен закон на штету окривљеног, јер је за једно кривично дело одбијена оптужба и, сагласно члану 265. став 1. ЗКП, окривљени има право на трошкове поступка који се односе на заступање од стране изабраног браниоца, без обзира што је за друго кривично дело оглашен кривим и осуђен. Према наводима захтева радило се о два кривична дела која су извршена у стицају, а не о продуженом кривичном делу, па окривљени има право на наведене трошкове кривичног поступка.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да су окривљени АА и окривљена ББ оглашени кривим због извршења кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. у вези члана 33. КЗ и окривљеном је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци за коју је истовремено одређено да се неће извршити уколико окривљени за време од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка и плате на име паушала износе од по 5.000,00 динара, док ће о осталим трошковима суд одлучити посебним решењем, сходно члану 262. став 2. ЗКП. Истом пресудом према окривљеном АА одбијена је оптужба да је извршио кривично дело противправно усељење из члана 219. став 1. у вези члана 33. КЗ. Оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а одлучено је да трошкови кривичног поступка у делу одбијајуће пресуде падну на терет буџетских средстава суда, о којима ће суд одлучити посебним решењем.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Дакле, наведеном законском одредбом предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, с тим што не постоји обавеза суда да то мора да учини у сваком конкретном случају. Имајући у виду да је, на основу података у списима, до правноснажног окончања кривичног поступка вођен јединствени кривични поступак против окривљеног, при чему су се радње браниоца истовремено односиле на сва кривична дела, дакле радило се о јединственој одбрани, очигледно је да се трошкови

који се односе на одбрану окривљеног од стране изабраног браниоца за кривична дела за која је одбијена оптужба не могу издвојити од укупних трошкова, те су супротни наводи браниоца окривљеног, од стране овога суда, оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Матије Милошевића, то је Врховни суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник**  
**Весна Зарић, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка**  
**Заменик управитеља писарнице**  
**Миланка Ранковић**